

etiam posteritate deinde in Iacobaea pronepte extincta, vnus Stephani familia superstes remansit. mort. 1377.

Tabulas diuisionis exhibet Auentinus, quae, vno & altero fratre extincto, saepius iterumque mutatae sunt. Cum autem fatorum prouidentia, quod diximus, disiectam tot portionibus Boicam coniunxerit iterum: non est, quod operose eandem hic exponamus. Ceterum attritis ita ac debilitatis viribus contingit, vt Palatinis facilius esset, Rhenani Electoratus iura contra infirmos aemulos tueri. Vices enim mutare cum Boicis ducibus ea in re promiserant olim Ludouico Imperatori. Sed odii haec semina fuerunt, quae nulla aetas euellere poterat ex animis principum consanguineorum.

§. XV. Nihil moderatiores Stephani filii fuerunt, qui, incertum an patris voluntate, portionem paternam iterum distribuuerunt, vt FRIDERICVS Landshutani, STEPHANVS Ingolstadiensis, IOHANNES Monachiensis ramorum factores essent (z). Sed tamen primi & alterius principum progenies iterum defecit: tertii propago continuauit. Is mortuus est an. 1397.

Ingolstadiensis in nepote finita 1445. Landshutana in pronepte 1504. Notabilia sunt a) eueratio iurium in Marchionatum Brandeburgicum a singulis fratribus Carolo IV. Imp. facta. b) Odia dissidiaque principum agnatorum de finibus limitibusque diuisarum regionum. Neque ego crediderim, vltimum vniuersae Germaniae principatum toties diuisum fuisse, vt nihil mirum sit, potentem domum, tot dominationibus oneratam, dissidiisque concussam, exinde saepius titubasse, vt ruinae proxima videretur.

§. XVI. WILHELMVS & ERNESTVS, filii Iohannis Monacensis, iterum sua partiuntur; sed illo 1435. mortuo, omnis in hunc translata est hereditas. Ea auctus titulo is vti *Dei gratia* incipit, nouo (a) tum inter principes Germaniae exemplo, m. 1438.

B b b 3

Memo-

(z) Quo tempore Boioaria tot suffragia habuit in comitiis imperialibus, quot aluit principes, quae tamen ipsa cum principum familiis iterum expirauerunt. Causam alibi dedi, quoniam suffragia viribus aestimata sunt, non autem numero. Vt adeo prouinciae nulli vel multitudo eorundem prodesse posset vel obesse paucitas.

(a) Ita quidem perhibet Auentinus lib. 7. p. 508. aliique: sed fallun-